

[Himmelstrup.]

derfor ikke, at man kan begrunde det stillede Krav med, at der i December 1924 fandt en Efterbeskatning Sted. Hertil kommer, at man, hvis man imødekommer det stillede Krav, i Virkeligheden vil indføre en helt ny Praksis i dansk Toldlovgivning, idet Tilbagebetaling af erlagt Afgift ingen Sinde har fundet Sted. Den Gang man i 1922 nedsatte Tillægsafgiften paa Sprit fra 20 Kr. til 15 Kr., fandt der ikke nogen Tilbagebetaling Sted, og Konsekvenserne af at imødekomme dette Ændringsforslag vilde efter vor Opfattelse være ganske uoverskuelige, idet det faktisk vilde medføre, at overfor ethvert Lager af toldpligtige Varer vilde man kunne rejse Krav om Refundering af det Toldbeløb, som var erlagt, saafremt der skete en Nedsættelse af Tolden paa de paagældende Varer. Hertil kommer saa, at der er Ting, der taler for, at de forhaanden-værende Lagre af Vin hos Vinhandlere, Købmænd og Restauratører i dette Øjeblik er forholdsvis smaa. Det er jo netop fremhævet baade fra Restauratørers, Købmænds og Vinhandleres Side, at Afsætningen i de sidste Maaneder paa Grund af, at Forhandlingerne om Afsluttelsen af en dansk-spansk Handelstraktat har staaet paa, har været meget ringe, og man tør derfor gaa ud fra, at man har taget saa lidt hjem paa Lager som overhovedet muligt, idet man har været klar over, at Tillægsafgiften sandsynligvis vilde bortfalde, og i hvert Fald forekommer det mig, at man maatte være paa det rene med, at om Tilbagebetaling kunde der vanskeligt blive Tale. Det er Betragtninger af den Art, der har ført Flertallet til den Opfattelse, som den højtærede Finansminister gav Udtryk for under det Samraad, vi havde med Ministeren i Udvalget, nemlig at man ikke bør imødekomme dette Andragende, og jeg skal tillade mig at anbefale ærede Medlemmer, naar nu Afstemningen skal finde Sted, at stemme mod det fra konservativ Side stillede Ændringsforslag.

Drachmann: Ved dette Lovforslags første Behandling anstillede jeg nogle Betragtninger vedrørende Forholdet mellem Afgiften paa den indenlandske Frugtvinsfabrikation og Toldafgiften paa hede Vine, som jo konkurrerer hermed, og fremhævede, at Ophævelsen af Tillægsafgiften vilde betyde en Disfavør for den indenlandske Frugtvinsfabrikation, hvis Skat bliver forringet med 25 Ø., medens Toldafgiften for de hede udenlandske Vine gaar ned med 50 Ø. Man vil forstaa, at Forholdet mellem disse to Varekategorier herved vil

blive forrykket til Skade for den indenlandske Frugtvinsfabrikation. Der har i Udvalget været et Andragende fra den paagældende Industrigren om dette Spørgsmaal, vi har behandlet dette, og ærede Medlemmer vil se af Betænkningen, at Spørgsmaalet henvises til Behandling i det Udvalg, der er nedsat angaaende den saakaldte tekniske Toldlovsrevision. Vi kan erkende, at dette Spørgsmaal ikke helt, i hvert Fald ikke rationelt, lader sig løse indenfor det foreliggende Lovforslags Rammer, men paa den anden Side har vi ment, at det burde rejses i denne Forbindelse, fordi det er dette Lovforslag, der er Grunden til den Forskydning, som atter er Basis for Beklagelserne fra den paagældende indenlandske Fabrikations Side, og vi maa haabe, at man i det omtalte Udvalg vil komme til en Afgørelse, der stiller den indenlandske Frugtvinsfabrikation noget mere gunstigt overfor de udenlandske Hedvine, end Forholdet bliver nu efter Vedtagelsen af dette Lovforslag og den paagældende Regeringsbemyndigelses Gennemførelse.

Vi har dernæst fra konservativ Side fremsat det Ændringsforslag, for hvilket den ærede Ordfører, det ærede Medlem Hr. Himmelstrup, saa udførligt har gjort Rede, at jeg kan indskrænke mig til ganske korte Bemærkninger. Jeg skal henvisse til Betænkningen, hvor ærede Medlemmer vil se, at det, vi ønsker, er Tilbagebetalingen af den Afgift, modificeret ganske vist til 25 Ø. pr. kg, som er betalt for de Lagre, der findes hos Købmænd, Vinhandlere og Restauratører. Jeg skal ikke komme ind paa en Debat med det ærede Medlem Hr. Himmelstrup, som jeg synes gjorde vel meget ud af denne Sag, men blot bemærke, at simpel Retfærdighed byder at gennemføre en saadan Ordning. Jeg er vel klar over det vanskelige ved Ordningen, teknisk set. Det har vi ment at komme ud over ved, som jeg nævnte før, at modificere Afgiften til et Beløb af 25 Ø. pr. kg. Jeg er ogsaa klar over Konsekvenserne, og det vilde være disse, der virkede mest paa mig. Paa den anden Side maa man ikke glemme — og det er det særlige Forhold, der præger dette Lovforslag og hele denne Sag —, at Tillægsafgiften, det saakaldte Valutatillæg, blev indført for en stærkt begrænset Periode; at man senere er gaaet over til at gøre denne mere langvarig, maaske endda permanent, er en Sag for sig. Men jeg synes, at de Erhverv, der den Gang blev ramt af Efterbeskatningen, har et billigt Krav paa en Tilbagebetaling nu efter de baade modificerede og simplificerede Reg-